

46256211 : สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน

คำสำคัญ : การป้องกันปัญหาสุขภาพเสฟติด / ความสนใจเกี่ยวกับข่าวสาร / อิทธิบาท 4 / แรงสนับสนุนทางสังคมจากคณะสงฆ์ / แรงสนับสนุนทางสังคมจากชุมชน / แรงสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานของรัฐ

พระสุนัย ดวงชัย : บทบาทการป้องกันปัญหาสุขภาพเสฟติดของพระสงฆ์ ในจังหวัดนครปฐม.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อ.ดร.กานดา พุ่มพุด, ผศ.ดร.สมทรัพย์ สุขอนันต์ และ อ.ดร.นงนุช โรจนเลิศ. 142 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับบทบาทการป้องกันปัญหาสุขภาพเสฟติดของพระสงฆ์ ความสนใจเกี่ยวกับข่าวสาร อิทธิบาท 4 การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากคณะสงฆ์ การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากชุมชนและการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานของรัฐ 2) เปรียบเทียบบทบาทการป้องกันปัญหาสุขภาพเสฟติดของพระสงฆ์จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ พรรษา ระดับการศึกษาแผนกธรรม ระดับการศึกษาแผนกบาลี ระดับการศึกษาแผนกสามัญ ตำแหน่งทางคณะสงฆ์ สถานภาพของวัดและประสบการณ์ที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับยาเสฟติด 3) ปัจจัยที่สามารถทำนายบทบาทการป้องกันปัญหาสุขภาพเสฟติดของพระสงฆ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พระสงฆ์ในจังหวัดนครปฐม จำนวน 195 รูป โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) การวิเคราะห์หาคัดลอกพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้ามาสมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. พระสงฆ์มีบทบาทการป้องกันปัญหาสุขภาพเสฟติด ความสนใจเกี่ยวกับข่าวสาร การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากคณะสงฆ์ การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง อิทธิบาท 4 อยู่ในระดับมาก และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานของรัฐอยู่ในระดับน้อย.
2. พระสงฆ์ที่มี อายุ พรรษา ระดับการศึกษาแผนกสามัญ ระดับการศึกษาแผนกธรรม และประสบการณ์ที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับยาเสฟติด มีบทบาทการป้องกันปัญหาสุขภาพเสฟติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาแผนกบาลี ตำแหน่งทางคณะสงฆ์และสถานภาพของวัด พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน.
3. ความสนใจเกี่ยวกับข่าวสาร อิทธิบาท 4 และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานของรัฐ สามารถร่วมกันทำนายบทบาทการป้องกันปัญหาสุขภาพเสฟติดของพระสงฆ์ ได้ร้อยละ 58.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001.

46256211 : MAJOR : COMMUNITY PSYCHOLOGY

KEYWORD : DRUG PROBLEM PREVENTION / THE NEWS INTEREST / THE FOUR PATHS OF ACCOMPLISHMENT/ SOCIAL SUPPORT FROM THE SANGHA / SOCIAL SUPPORT FROM COMMUNITY / SOCIAL SUPPORT FROM GOVERNMENT ORGANIZATIONS

PHARSUNAI DUANGCHAI : THE BUDDHIST MONKS' ROLE IN PREVENTING DRUG PROBLEMS IN CHANGWAT NAKHONPATHOM.THESIS ADVISORS : KANDA POOPUT,Ph.D. ASST.PROF.SOMSAP SOOKANAN,Ph.D. AND NONGNUCH ROTJANALERT,Ed.D. 142 pp.

The purposes of this research were : 1) to study the level of the Buddhist monks' role in preventing drug problems, news interest, four paths of accomplishment, social support from Sangha, social support from community and social support from government organizations, 2) to compare the Buddhist monks' role in preventing drug problems as categorized by age, year, Dhamma education levels, Pali education levels, secular education levels, ecclesiastical position, temple status and experiences in training regarding drug, 3) to identify the news interest, four paths of accomplishment, social support from Sangha, social support from community and social support from government organizations as predictors of drug problem prevention. The sample were 195 Buddhist monks in Changwat Nakhon Pathom, derived by a stratified random sampling technique. Questionnaires were used to collect the data. The data was analyzed by means of percentage, means, standard deviation, t-test, One - Way ANOVA and the Stepwise Multiple Regression Analysis.

The findings were as follows :

1. The Buddhist monks' role in preventing drug problems, the news interest, social support from Sangha, social support from community were at the moderate level, four paths of accomplishment was at the high level. Whereas social support from government organizations was at the low level.

2. The Buddhist monks' role in preventing drug problems as classified by age, year, secular education levels, Dhamma education levels and experiences in training regarding drug were statistically different at a significant level of .05, But Pali education levels, ecclesiastical position and temple status were not significantly different.

3. The news interest, four paths of accomplishment and social support from government organizations predicted the Buddhist monks' role in preventing drug problems at 58.5%, with a statistical significance level of .001.